

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3436/2020
02.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Љубица Вигњевић адвокат из ..., против туженог „Gomex“ ДОО из Зрењанина, кога заступа Владимир Недељковић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 568/20 од 27.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 568/20 од 27.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 777/2018 од 13.11.2019.године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи решење о отказу уговора о раду деловодни број .. од 23.02.2018. године којим је тужиљи отказан уговор о раду број .. од 19.12.2017. године са припадајућим анексима, као незаконито, да се обавезе тужени да тужиљи по основу накнаде штете због изгубљене зараде исплати износ од 77.960,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.04.2018. године до исплате и да се обавезе тужени да изврши пријаву на обавезно социјално осигурање за период од 21.02.2018. године до 23.04.2018. године код надлежног органа Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање и уредно попуни радну књижицу тужиљи. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 125.950,00 динара. Ставом трећим изреке, усвојен је захтев тужиље за ослобађање од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 568/20 од 27.07.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и пресуда Основног суда у Суботици П1 777/18 од 13.11.2019. године, у делу којим је тужбени захтев одбијен и обавезана тужиља да туженом надокнади трошкове парничног поступка, потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 у даљем тексту ЗПП) и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју се указује ревизијом, јер другостепени суд у поступку одлучивања о жалби није погрешно применио одредбе овог закона, а што је могло утицати на доношење правилне и законите одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је засновала радни однос код туженог на одређено време, по основу закљученог уговора о раду од 23.10.2017. године на радном месту – продавац II класе у малопродајном објекту туженог у ... . За обављање наведеног посла тужила је најпре прошла обуку, а након тога и обуку за послове пословође, када је прошла и тест о познавању Правилника о раду у малопродајним објектима туженог. Анексом уговора о раду од 05.12.2017.године тужила је премештена на радно место „пословођа IV класе“ у малопродајном објекту туженог у ... . Дана 05.01.2018. године парничне странке закључиле су анекс уговора о раду којим је је уговорена основна зарада тужиље у износу од 38.980,00 динара. Парничне странке су претходно закључиле уговор о раду на одређено време 19.12.2017. године за период од 23.01.2018. године до 22.04.2018. године.

Дана 29.01.2018. године извршен је попис робе у малопродајном објекту тужене у ... и установљен је мањак у укупном износу од 146.778,95 динара, након чега је тужени 08.02.2018. године донео упозорење којим су сви запослени, укључујући и тужилу, упозорени на постојање разлога за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе прописане чланом 18. анекса уговора о раду и члана 51. став 1. Правилника о раду тужене. У упозорењу је наведено да је комисија, заједно са запосленима, на контролном попису дана 29.01.2018. године утврдила разлику– мањак у укупном износу од 146.778,95 динара. Наведено упозорење тужила је примила дана 23.02.2018. године. Дана 11.02.2018. године пословни консултант туженог извршио је проверу видео назора у просторијама малопродајног објекта и на снимку уочио тужилу како тог дана конзумира намирнице из ринфузе. Поводом наведене повреде радне обавезе тужила је истог дана путем писане изјаве признала своју грешку и навела да се ради о мањој количини робе, а не о производима који су скупи, те напоменула да је на тај начин вршила проверу квалитета производа. Након тога против тужиље поднета је дисциплинска пријава у којој је наведено да је тужила 11.02.2018. године конзумирала храну коју није платила. По налогу ББ, 12.02.2018. године у малопродајном објекту у ... извршен је парцијални попис ринфузе и том приликом је установљен мањак по артиклима: орах језгро у износу од 0,64 кг, ментол бомбоне „Пионир“ у износу од 0,074 кг, бадем сирови у износу од 0,025 кг и кикирики пржени у износу од 0,06 килограма. Истовремено су, путем писаних изјава, запослене раднице у малопродајном објекту потврдиле навику тужиље да конзумира орашасте плодове из ринфузе које не плаћа. Тужени је 12.02.2018. године донео упозорење о постојању основа за давање отказа уговора о раду од 19.12.2017. године, због повреде радне обавезе предвиђене чл. 18. анекса уговора о раду од 05.11.2018. године, као и чл. 51. Правилника о раду од 09.09.2017. године, на које се тужила изјаснила негирајући повреду радних обавеза које су јој стављене на терет, уз наводе да је примила рекламацију купца на ринфузне

производе те је поступала у складу са Правилником о раду и исте проверила. Тужени је, поводом навода тужиле, извршио проверу и установио да су у малопродајном објекту „...“ до дана 12.02.2018. године биле евидентирани три рекламације, од којих се ниједна није односила на производе које је тужила конзумирала.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили као неоснован тужбени захтев тужиле за поништај решења о отказу уговора о раду као незаконитог, као и захтев тужиле за накнаду штете на име изгубљене зараде.

Одредом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако запослени несавесно и немарно извршава радне обавезе.

Одредбом члана 18. Анекса уговора о раду од 05.01.2018. године прописано је да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца ако запослени својом кривицом учини, између осталих, следеће повреде радне обавезе и радне дисциплине: неизвршавање или несавесно, неблаговремено и немарно извршавање радних дужности и обавеза дефинисаних уговором о раду, противправно присвајање новца, робе или опреме послодавца без обзира на висину штете, непоштовање радне дисциплине дефинисане правилницима и процедурама, односно ако је понашање запосленог такво да не може да настави рад код послодавца, неплаћање робе при свакој куповини која је конзумирана у току радног дана (доручак, ужина).

Одредбом члана 51. Правилника о раду туженог од 09.09.2017. године прописани су разлози због којих послодавац може запосленом да откаже уговор о раду, ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе и непоштовање радне дисциплине, и то: неизвршавање, несавесно, неблаговремено и немарно извршавање радних дужности и обавеза, непоштовање радне дисциплине прописане Правилником о раду, противправно присвајање новца, робе или опреме послодавца без обзира на висину настале штете, неплаћање робе при самој куповини која је конзумирана у току радног дана (доручак,ужина), непоштовање интерних процедура, Правилника, упутстава, кућног реда и одлука.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и одредбе анекса уговора о раду те правилника о раду туженог, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови извели правилан закључак да нема места поништају као незаконитог решења о отказу уговора о раду, а наводи ревизије којима се оспорава овакав закључак нижестепених судова су неосновани.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених судова да су се у радњама тужиле стекла обележја повреде радне обавезе, обзиром да је тужила запослена код туженог на радном месту пословођа IV класе, несавесно и немарно обављала своје послове, чиме је својом кривицом, понашајући се супротно утврђеним обавезама из описа свог посла -конзумирање производа у току радног дана и неплаћања истих, извршила повреду радне обавезе, свесно кршећи правила и процедуру рада, а са којима је била упозната, што представља повреду радне обавезе прописане актима послодавца и прописана је као отказни разлог, због чега нема места

поништају решења о отказу уговора о раду као незаконитог. Ово тим пре што је тужила као пословођа IV класе била упозната са свим правилима рада којих је била дужна да се придржава и да их примењује у раду, односно да поступа у свему у складу са прописима и спречи свако незаконито понашање, а што је у конкретном случају изостало.

Правилно је тужени, применом члана 180. став 1. Закона о раду, спровео поступак за утврђивање одговорности тужиле за учињене повреде радне обавезе, која јој је стављена на терет, доношењем писменог упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду.

Обзиром да је одбијен као неоснован захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, то је неосновани захтев тужиле за накнаду штете због изгубљене зараде, на основу члана 191. став 2. Закона о раду.

Без утицаја су на другачију одлуку суда ревизијски наводи тужиле да је другостепени суд погрешно применио материјално право јер се оспореним решењем о отказу уговора о раду тужиле ставља на терет оно што није учинила, а при том тужиле није дата могућност да се изјасни на наводе упозорења туженог од 08.02.2018. године. Ово с тога што је тужиле отказ уговора о раду дат из разлога учињених повреда радне обавезе предвиђених као отказни разлог чланом 18. анекса уговора о раду, члана 51. Правилника о раду туженог, које повреде као и начин извршења повреде радних обавеза су јасно наведени у упозорењу туженог о постојању разлога за отказ уговора о раду од 12.02.2018. године, на које упозорење се тужила писмено изјаснила и на основу ког упозорења је тужени дана 23.02.2018. године, у законито спроведеној процедури, донео решење о отказу уговора о раду.

Применом члана 414. став 2. ЗПП Врховни касациони суд није детаљно образлагао пресуду, с обзиром да се ревизијом понављају жалбени разлози, које је у потпуности, детаљено и образложено оценио другостепени суд.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић